

Bijna met de bezemwagen mee.

Het besluit stond vast, ik ging mijn rug verfraaien met een tattoo. Nooit gedacht dat het er ooit van zou komen, maar toen ik iemand ontmoette die zo'n prachtig hondje op zijn arm had laten tatoeëren, wilde ik mijn hond ook op mijn rug vereeuwigd hebben. Afijn ik zit daar dus onder het mes, eh de naald, gaat mijn pieper af. Ik werk voor escortburo's, maar had me voor dit speciale gebeuren afgemeld. Het was echter de eigenaar van een nieuwe club in Hilversum, die paniekerig meldde maar één meisje te hebben voor die avond, of ik wilde bijspringen. Nou ja, vooruit dan, als mijn tattoo af was. Ik had me alleen nog niet gerealiseerd, dat ik daarna in het verband zou worden gepakt, alsof het een slagaderlijke bloeding betrof. Ik sprak met de eigenaar af dat ik op een bepaald tijdstip voor de Bijenkorf in Amsterdam klaar zou staan om te worden opgehaald. Ik staan en staan en staan, maar geen chauffeur van de club in zicht. Wel loopt er een man langs die theatraal roept "neem me mee als je slaafje". Ik dacht eerst, omdat ik in het vak zit, "ik doe niet aan SM", maar daarna sloeg mijn fantasie op hol en dacht ik aan een slaafje in de huishoudig, nooit meer afwassen! Helaas, hij was doorgelopen.

Daarna zegt een andere wildvreemde man op goed geluk "je staat zeker op mij te wachten". Mis. En het wachten gaat door. Ik krijg het koud in mijn korte rokje. Een man van de gemeentereiniging komt al vegend mijn kant uit, met een bezemkarretje in zijn kielzog. Hij zegt, "jij staat hier zeker te wachten?" Ja, daar lijkt het wel op, hè. Ik zeg, "je komt me zeker opvegen, en dan moet ik in dat karretje van je". "Nee", zegt-ie, "er staat daar verderop nog iemand te wachten". Kun je wel eens hebben, ik denk dat ie me in de maling neemt. Maar nee, hij voegt er aan toe dat die wachtende persoon had gevraagd of hij wilde uitkijken naar een roodharige vrouw. Met zo'n bezem kom je natuurlijk overal. En ik voldoe aan het signalement. Die andere wachtende blijkt inderdaad de betreffende chauffeur te zijn, stond om de hoek te wachten. 50 minuten! Maar uiteindelijk ben ik maar niet naar die club gegaan, zie je het al voor je dat als ik me uitkleeddat er dan een groot verband op mijn rug zit, dat heeft het toch niet?

De schrijver van dit verhaal is ook weer beloond met de aanmoedigingsprijs, voor een ingezonden verhaal dat geplaatst wordt in de Vluggertjes van 1994. Wanneer jij ook een verhaal hebt voor de Vluggertjes stuur hem dan op, misschien win jij dan ook deze aanmoedigingsprijs; een gros condooms!